

V této práci bych se chtěl věnovat osobnosti diktátora v Latinské Americe, a to na dvou úrovních.

První z nich spočívá ve srovnání prototypu diktátorského režimu z první poloviny století devatenáctého s prototypem režimu ze století dvacátého, a to na základě konkrétních příkladů. Součástí bude samozřejmě obecné uvedení do problematiky vzniku a fungování latinskoamerických diktatur.

Druhá úroveň bude rovněž komparačního charakteru, tentokrát se však bude zaobírat protagonisty literárních děl tzv. diktátorské literatury. Tedy děl krásné literatury, jejichž hlavním prvkem je právě diktatura, ať už jako rámeček děje nebo prostředek k vykreslení postavy diktátora. Pokusím se porovnat diktátory z několika významných literárních děl a najít a doložit společné rysy, které by mohli mít.

V první části mi jako charakteristická postava diktátora devatenáctého století poslouží argentinský Juan Manuel de Rosas, na jehož příkladu chci ilustrovat vznik diktátorských režimů v období po válkách za nezávislost. Existuje nepřehledné množství literatury, která se zabývá Rosasem a jeho vládou ve vznikající Argentině. Pohledy na něj se různí, dosud je mezi některými Argentinci považován za národního hrdinu, jenž dokázal v zemi nastolit pořádek a zasloužil se o vznik jednotné Argentiny; převažuje však názor, že se z uznávané osobnosti obnovitele pořádku stal nenáviděný diktátor. Mezi základní literaturu věnovanou historii Argentiny patří ze španělsky psaných děl knihy *Ideas y caudillos* od Fernanda L. Sabsaye¹ a *La Argentina, Historia del país y de su gente* od Maríi Sáenz Quesady².